

Бажаю Я тебе навчати,
Народе Мій, Духом Святим,
Щоб ти завжди міг розпізнати
Де Я говорю, а де ні.

Тому смирися і признайся,
Де неправим іще є ти,
Скоріш прийди і не вагайся
До каяття від суєти.

Бо є науки не Господні,
Бо є слова марні, пусті
Й підступні духи взяли в уділ
Серця тих, хто не був Моїм.

А ти учися лиш у Мене,
Покірним будь завжди Отцю,
Як Я ніколи не перечив,
А виповняв волю благу.

Якщо ж питання та сумніви
І боротьба думок в тобі,
Тоді бажаю твою віру
Зміцнити Духом Всеблагим.

То ж не вагаючись схилися
І сили попроси в Отця,
А Він пролле в твою криницю
Із благодаті джерела.

Тоді підеш ти переможно,
Бо сила зміцниться в тобі
І зазвучить псалом любові,
Й не буде в серці пустоти.

Хто ж не смиряється - бундючний
І нерозумний є такий,
У своїй волі заблукав він
І родить лиш гнілі плоди.

Та ти, народе, не смутись тим,
А твердо в правді завжди стій
Мені всеціло покорившись,
Іди до славної мети.

Бо більше ще хочу відкрити

Написав С. Д.

Вівторок, 29 березня 2011, 13:34

І врозумити хочу Сам,
Тримай відкритим Мені серце
І Я засяю світлом там.

Бо Наречена ти й кохана,
Всім Духом Я тебе люблю
Й Моему Духу ти жадана,
Тож оціни любов Мою,

Яку в словах цих проявляю,
Від зла застерігаючи,
Щоби зустрітися на хмарах
Й з тобою пробувати завжди.